

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/50/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015201393
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015201393.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Vénas Group a.s., so sídlom Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 46 972 919, zast. JUDr. Ivo Babjak, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. decembra 2016 č. k. 6S/147/2015-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. decembra 2016 č. k. 6S/147/2015-36 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. 20950093/2015z 07.10.2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ - č. 1. 7) žalovaný ako odvolací finančný orgán konajúci v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 203/80795/2015 z 17.05.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku žalobcovi ako platiteľovi určený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) v sume 1.844,42 eura za zdaňovacie obdobie december 2013 na tom právnom základe, že oproti nadmernému odpočtu v sume 1.501 eura vykázanému v daňovom priznaní za uvedené zdaňovacie obdobie bola správcom dane zistená daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty v sume 343,42 eura. Podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani. Podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo

vyrubovacom konaní určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat' alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

2. Vyrubenie dane pri aplikácii § 49 a nasl. ustanovení zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.") správca dane odôvodnil tým, že šetrením za zdaňovacie obdobie boli zistené také skutočnosti a vykonané dôkazy, ktoré odôvodňovali potvrdiť výsledok daňovej kontroly uvedený v protokole z daňovej kontroly č. 20059773/2015 z 07.04.2015 (ďalej len „protokol").

Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

3. Žalobca v zdaňovacom období december 2013 deklaroval dodanie tovarov a služieb pre odberateľov do iných členských štátov v zmysle § 43 zák. č. 222/2004 Z.z. v sume 596.895,30 eura. V rovnakej sume a v rovnakom zdaňovacom období vystavil žalobca faktúru č. 9131201 z 17.12.2013 za dodanie tovaru - 726,15 t repkového oleja odberateľovi ALGA-FABAU Szolgáltatós Kereskedelmi Korlátolt Felelőségi Társaság, Agostyániút. 78, Tata, Maďarsko, DIČ: 13237778, IČ DPH: HU13237778 (ďalej len „ALGA-FABAU Kft.").

Správca dane neuznal žalobcovi právo na odpočítanie dane v sume 1.884,42 eura z faktúry č. 1312039 z 31.12.2013 vystavenej spoločnosťou VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 za prepravu oleja - Streda nad Bodrogom - Almásfüzitő v celkovej sume 11.066,53 eura (základ dane 9.222,11 eura, DPH 1.844,42 eura).

4. Správca dane vyhodnotil svoje zistenia tak, že fakturovaný repkový olej nebol predmetom obchodovania medzi daňovým subjektom Venas Group, a.s. a maďarskou spoločnosťou ALGA-FABAU Kft. Dospel k záveru, že žalobca neuskutočnil dodanie predmetného tovaru s oslobodením dane do iného členského štátu Európskej Únie - do Maďarska, a preto preverovaná faktúra č. 1312039 z 31.12.2013 za dopravu repkového oleja vystavená spoločnosťou VENAS, a.s. žalobcovi nemá opodstatnenie.

II.

Konanie na správnom súde

A)

5. Žalobou podanou 15.12.2015 na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd") sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Tvrdil, že tieto rozhodnutia neboli vydané v súlade so zákonom, zakladajú sa na nedostatočne zistenom skutkovom stave a na nesprávnom právnom posúdení veci. Mal za to, že v konaní správnych orgánov bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a žalobca bol týmito rozhodnutiami ukrátený na svojich právach.

B)

6. Krajský súd v konaní podľa § 177 a nasl. zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.") preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia, oboznámil sa s administratívnym spisom a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

7. Podľa názoru krajského súdu dôkazy, ktoré zabezpečil správca dane, spochybnili pravdivosť a hodnovernosť žalobcom predložených dokladov a tieto pochybnosti žalobca nevyvrátil ani svojím vyjadrením. Krajský súd považoval za správne závery správcu dane, že nakoľko spoločnosti ALGA-FABAU Kft. nebol dodaný tovar - repkový olej, faktúra o preprave tohto tovaru nemala opodstatnenie. Odberateľom repkového oleja bola spoločnosť ROSSI BIOFUEL Zrt., Komárom, ktorej tento tovar dodala spoločnosť RUSSEL EXPORT - IMPORT s.r.o., Bratislava. Odberateľ vo vyjadrení uviedol, že mu nie je známa spoločnosť ALGA-FABAU Kft., ani akciová spoločnosť Greenerg (toho času Venas

Group a.s.).

8. Vo vzťahu k namietanému vyhodnoteniu zisteného skutkového stavu krajský súd uviedol, že podmienky uvedené v § 49 ods.1 a 2 písm. a) a § 51 ods.1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť, a to ani pri dobromyseľnosti platiteľa prijímajúceho zdaniteľné plnenie. Z dôvodu zabránenia ľahkej zneužitelnosti zákonodarca požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet zákon stanovil. Platiteľ, ktorý uplatňuje nárok na odpočítanie dane dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené a tovar, prípadne služba bola reálne dodaná.

9. Z vykonaného dokazovania podľa názoru krajského súdu bolo zrejmé, že daňovým dokladom, ktoré predložil žalobca, chýba reálny základ, čo oprávnené vzbudilo pochybnosti o uskutočnení deklarovaneho zdaniteľného plnenia. Žalobca neuviedol ani nepredložil správcovi dane také dôkazy, ktoré by odstránili pochybnosti správcu dane o tom, že žalobca dodal repkový olej spoločnosti ALGA-FABAU Kft.

10. Námietku žalobcu, že nemôže zodpovedať za to, že v čase daňovej kontroly bola táto spoločnosť nekontaktná, ani to, že nepriznala nadobudnutie intrakomunitárneho tovaru, nepovažuje krajský súd za dôvodnú, pretože je povinnosťou každého účastníka obchodných vzťahov počínať si zodpovedne a obozretne, aj vo vzťahu k svojim obchodným partnerom.

11. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú žalobnú námietku o porušení ustanovenia § 24 ods. 2 Daňového poriadku, pretože správca dane v priebehu daňovej kontroly vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom preverenia opodstatnenosti uplatneného odpočítania dane a závery, ku ktorým správca dane dospel, zodpovedajú obsahu vykonaných dôkazov a zásadám logického myslenia a uvažovania. Žalobca nepredložil okrem listinných dôkazov žiadne iné dôkazy, ktoré by preukazovali, že deklarované zdaniteľné obchody sa uskutočnili tak, ako je to uvedené na faktúrach. Krajský súd poukázal na to, že hodnotenie dôkazov neznamená mechanické preberanie informácií, alebo bezvýhradné akceptovanie dokladov, alebo vyjadrení. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet DPH uznaný. Aj podľa názoru krajského súdu žalobca nepreukázal, že k reálnemu dodaniu tovaru spoločnosti ALGA-FABAU Kft. došlo tak, ako to je to deklarované na spornej faktúre, a preto uplatnený odpočet dane z prepravy tohto tovaru nie je opodstatnený.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

12. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnou sťažnosťou z 24.02.2017 (č. l. 50), v ktorej uviedol nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

13. Sťažovateľ opätovne namietal, že prvostupňové rozhodnutie neobsahuje jednu z podstatných náležitostí uvedenú v ustanovení § 63 ods. 5 Daňového poriadku a tou je vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového subjektu, čo spôsobuje jeho nezákonnosť. Krajský súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú a konštatoval, že rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti § 63 ods. 5 Daňového poriadku, čo podľa názoru sťažovateľa je v rozpore s § 139 ods. 2 S.s.p., pretože neobsahuje posúdenie žalobnej námietky a odôvodnenie nenadobúda zákonom stanovenú presvedčivosť, čím došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý a riadny súdny proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.

ÚS 115/03, ako aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudky sp. zn. 4Sžf/68/2012, 8Sžo/25/2011, 8Sžp/54/2011, 8Sžp/1/2012, 8Sžf/10/2012).

14. Sťažovateľ nepovažuje za správne právne posúdenie krajského súdu, že ak nebolo preukázané dodanie tovaru spoločnosti ALGA-FABAU Kft., nevznikol nárok na odpočítanie dane z faktúry za dopravu tovaru do Maďarska. Uviedol, že dodanie tovaru do Maďarska nie je sporné. Spornou podľa súdu je faktúra vystavená pre spoločnosť ALGA-FABAU Kft., zatiaľ čo pre správcu dane a žalovaného je spornou faktúra vystavená spoločnosťou VENAS, a.s. č. 1312039 z 31.12.2013 za preukázateľne vykonanú prepravu tovaru do Maďarska, pri ktorej sťažovateľovi nebol uznaný nárok na odpočítanie dane. Sťažovateľ zdôraznil, že služba (preprava) bola preukázateľne jej dodávateľom v súlade s ustanovením § 9 ods. 4 zák. č. 222/2004 Z.z. sťažovateľovi dodaná, jej dodávateľovi vznikla v súlade s § 19 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. povinnosť a sťažovateľovi vzniklo v súlade s § 49 cit. zákona právo odpočítať z predmetnej faktúry daň.

15. Podľa názoru sťažovateľa v konaní žiadne objektívne skutočnosti nepreukazujú, že by sa prijatím prepravných služieb od spoločnosti VENAS, a.s., ktorá ich obstarala od spoločnosti CENTRAL RAILWAYS a.s., zúčastnil daňového podvodu. Sťažovateľ uviedol, že už v žalobe poukázal na ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa práva na odpočítanie dane a v zásade jeho neobmedziteľnosti, pričom krajský súd k citovanej judikatúre nezaujal žiadne stanovisko a ani sa žiadnym iným spôsobom k sťažovateľovej právnej argumentácii nevyjadril, čo spôsobuje nepresvedčivosť odôvodnenia rozsudku.

16. Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ navrhol zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

B)

17. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 03.05.2017 (č. I. 60) žalovaný v prvom rade uviedol, že námietky uplatnené sťažovateľom v kasačnej sťažnosti sú obsahovo zhodné so žalobnými dôvodmi, k uvedeným námietkam sa žalovaný vyjadril a na svojich doterajších vyjadreniach trvá. V danej veci žalovaný nezistil pochybenie správcu dane v postupe, ani iné porušenie zákona. Žalovaný z obsahu spisu ako aj z predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že všetky námietky sťažovateľa uvedené v podanej žalobe, ako aj v kasačnej sťažnosti, nie je možné akceptovať a tieto námietky nie sú opodstatnené. Správca dane pri vyrubení rozdielu dane postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právne názory kasačného súdu

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 491 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a napadnutý rozsudok krajského súdu je v zmysle 462 ods. 1 S.s.p. potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. marca 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania krajského súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí krajského orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu

oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

20. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu je v rozpore s § 139 ods. 2 S.s.p. a nemá zákonom stanovenú presvedčivosť, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý a riadny súdny proces. Mal za to, že rozsudok krajského súdu neobsahuje posúdenie žalobnej námietky o rozpore prvostupňového rozhodnutia s § 63 ods. 5 Daňového poriadku, pretože neobsahuje vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami sťažovateľa o tom, že nemôže ovplyvniť, aké prepravné doklady sa dostanú ku konečnému príjemcovi tovaru, ktorý môže na ceste od pôvodného vlastníka tovaru (sťažovateľa) aj niekoľkokrát zmeniť vlastníka. Sťažovateľ tvrdil, že mal zabezpečiť naloženie tovaru na železničné vozne, objednať si prepravu u VENAS, a.s., ktorá mala uzatvorenú zmluvu s držiteľom licencie na poskytovanie dopravných služieb na železničných dráhach, t.j. spoločnosťou CENTRAL RAILWAYS, a.s., ktorá vykonala prepravu do Maďarska.

21. Uvedený sťažnostný bod považuje kasačný súd za opodstatnený, nakoľko spôsob, akým sa krajský súd vysporiadal s predmetnou žalobnou námietkou, nemožno považovať za dostatočný. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí Větenko v. Moldavsko uviedol: „...jednu z požiadaviek článku 6 Dohovoru na vnútroštátne súdy je, aby sa zaoberali najdôležitejšími argumentmi vznesenými účastníkmi konania a aby uviedli dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Hoci rozsah, v ktorom sú súdy povinné uviesť dôvody sa môže meniť v závislosti od osobitných okolností prípadu, opomenutie zaoberať sa podstatnými argumentmi alebo zjavne svojvoľné (arbitrárne) zaoberanie sa takýmito argumentmi, je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu.“

22. Kasačný súd si uvedomuje, že krajský súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, je však povinný jasne objasniť rozhodujúci skutkový a právny základ rozhodnutia. Z rozhodnutia krajského súdu nie je možné vyvodiť, na základe čoho považoval uvedenú žalobnú námietku za nedôvodnú, pričom samotné konštatovanie, že rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti podľa Daňového poriadku, s ohľadom na obsah žalobnej námietky nepostačuje.

23. Ďalším sťažnostným bodom kasačnej sťažnosti je nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, ktorý v podstate vec právne posúdil tak, že ak nebolo preukázané dodanie tovaru spoločnosti ALGA-FABAU Kft., nevznikol nárok na odpočítanie dane z faktúry za prepravu tovaru do Maďarska. Sťažovateľ poukázal na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý za pochybnú považoval faktúru za dodanie tovaru do Maďarska pre spoločnosť ALGA-FABAU Kft., zatiaľ čo predmetom posúdenia bolo odpočítanie dane na vstupe z faktúry vystavenej spoločnosťou VENAS, a.s. za prepravu tovaru do Maďarska. Sťažovateľ zdôraznil, že služba (preprava) bola preukázateľne jej dodávateľom v súlade s ustanovením § 9 ods. 4 zák. č. 222/2004 Z.z. sťažovateľovi dodaná.

24. Z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že správcovi dane bola spochybnená faktúra č. 1312039 z 31.12.2013 vystavená spoločnosťou VENAS, a.s. sťažovateľovi za prepravu oleja, z ktorej správca dane neuznal sťažovateľovi nárok na odpočítanie dane. Krajský súd však vo svojom odôvodnení uvádza, že za sporné považuje to, či došlo k reálnemu uskutočneniu dodania repkového oleja do Maďarska, za ktoré sťažovateľ vystavil odberateľovi faktúru č. 9131201 z 17.12.2013. Podľa krajského súdu sťažovateľ neuviedol, ani nepredložil správcovi dane také dôkazy, ktoré by odstránili pochybnosti správcu dane o tom, že sťažovateľ dodal maďarskému odberateľovi repkový olej. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď ako sporné skúmal predovšetkým dodanie tovaru spoločnosti ALGA-FABAU Kft. do Maďarska na základe faktúry z 17.12.2013, a nie prepravu tovaru na základe faktúry z 31.12.2013.

25. Kasačný súd súhlasí s časťou odôvodnenia rozsudku krajského súdu v tom, že pre vznik nároku na odpočet nepostačuje len predloženie dokladov s predpísaným obsahom. Daňový doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie DPH nepochybne dôkazným prostriedkom, ktorý podporuje tvrdenie daňového subjektu, že tento dodávateľ mu naozaj tovar resp. službu dodal. Je však použiteľný len vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť. Dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte (sťažovateľovi), ktorý má reálnosť dodania služby preukázať. Krajský súd však venoval v

rozhodnutí pozornost' najmä preukazovaniu reálnosti dodania tovaru do Maďarska a nie reálnosti vykonanej prepravy, za ktorú bola vystavená sporná faktúra.

26. Rovnako sa kasačný súd stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že v prípade nepreukázania dodania tovaru do Maďarska je spochybnené aj uskutočnenie jeho prepravy spôsobom deklarovaným na spornej faktúre, avšak toto samotné konštatovanie nemôže byť jedinou argumentáciou krajského súdu vo vzťahu k nepreukázaniu splnenia podmienok na odpočet dane z faktúry za prepravu. Krajský súd sa v naznačenom smere nevysporiadal dostatočne so žalobnými námietkami týkajúcimi sa nesprávneho právneho posúdenia veci, keď ako rozhodujúce vyhodnocoval okolnosti dodania tovaru a nie jeho prepravy.

27. Z uvedených dôvodov je kasačný súd toho názoru, že rozsudok krajského súdu v naznačenom smere vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nespĺňa ani zákonnú požiadavku presvedčivého odôvodnenia v zmysle § 139 ods. 2 S.s.p.. Postup krajského súdu, keď v odôvodnení rozsudku absentuje náležité posúdenie námietok žalobcu, nie je možné prijať ani z dôvodu ústavnej konformity výkladu zákonov, konkrétne zachovania princípu „rovnosti zbraní“. V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednávania veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“, ktorá spočíva v rovnakom postavení účastníkov súdneho konania a prejavuje sa v procesnoprávnom postavení účastníkov konania, v spôsobe a v rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Nevysporiadanie sa s argumentami jednej zo strán nemožno považovať z hľadiska práva na spravodlivý proces za vyhovujúce, a to najmä z dôvodu proporcionality a zachovania princípu rovnosti zbraní.

28. Nakoľko námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 462 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

29. Kasačný súd poukazuje aj na charakter kasačného konania, resp. kasačnej sťažnosti ako opravného prostriedku, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a preto nie je možné konaním pred kasačným súdom (okrem výnimočných prípadov) nahrádzať konanie pred krajským správny súdom. Každá skutková a právna otázka, ktorá je v prejednávanej veci rozhodujúca a relevantným spôsobom namietaná, musí byť predmetom posúdenia krajským súdom. Kasačný súd nie je oprávnený nahrádzať postupy krajského súdu v konaní.

Iný postup by vzhľadom na okolnosti prípadu bol v rozpore so zásadou denegatio iustitiae - odopretie spravodlivého súdu, čo by znamenalo porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

30. V ďalšom konaní bude preto úlohou krajského súdu, aby sa v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) v odôvodnení rozhodnutia v súlade s § 139 S.s.p. náležite vysporiadal s námietkami a argumentami účastníkov konania (vrátane judikatúry).

31. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

32. O trovách kasačného konania rozhodne s poukazom na § 467 ods. 3 S.s.p. krajský súd. Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).